

FORMANDEN HAR NOGET PÅ JULE-HJERTET

Kender i det, at man får en idé, der er så vild, at man dårligt selv tør tro på den?

Sådan var det for mig, da jeg sidste år filosoferede over, hvordan vi skulle fejre DSOs 25 års jubilæum. "Vi skal da holde Breed BIS", tænkte jeg begejstret, og allerede et øjeblik efter synes jeg, at

idéen var pænt vanvittig. Jeg har ikke hørt om et Breed BIS før i vores kategori. 50 af vore egne katte og derudover 40 af de øvrige kategori IV katte = mindst 90 katte. Det er pænt mange katte i en kategori, hvor der sjældent er over 30 ialt på en udstillingsdag i Danmark.

Nu skal man jo ikke lade sig stoppe af, at man ikke selv kan se, hvordan en drøm skal blive til virkelighed, så jeg spurgte Jan, der bare sagde: Okay. Det gør vi da". Resten af DSOs bestyrelse synes, at det var en fin idé og det synes medlemmerne på vores generalforsamling 2017 også.

En specialklub kan ikke selv holde Breed BIS, vi må kun holde hobbyudstillinger, så jeg spurgte Katteklubbens formand Inge Nord, der begejstret sagde: "JA! Det gør vi sørme". Jeg spurgte de andre kategori IV specialklubbers formænd og her var svaret enstemmigt: " Hvis i skaffer 50 Siam/Orientalere, så skal vi nok komme med de 40 øvrige".

-"Okay, det gør vi så".

En forårsdag mødte jeg så Jenny Vej fra Viking Cats (TICA), der fortalte mig, at de holdt udstilling i Kolding sammen med Katteklubben (FIFE). Det er første gang i Danmark, at klubber fra de to

hovedorganisationer holder udstilling sammen, og i et anfald af total vanvid, spurgte jeg, om de da ikke ville afholde Slinky Congress for vores katte ved samme lejlighed. "Jo selvfølgelig".

En congress kan afholdes når der er mindst 20 katte tilstede af en race, et køn, en farve eller, hvad man nu ellers synes er sjovt at fejre. På TICA udstillinger kommer samtlige katte op til alle 5 dommere. Herefter vælger hver dommere sine 10 bedste voksne, kastrater og killinger (hvis der er nok katte). Med en congress eller to kan en super flot kat altså komme op i dommerringene op til 14 gange. Hvis selv samme kat så kommer for en dommer til bedømmelse, til nominering og senere på scenen til Bedst in Show på FIFE udstillingen i hallen ved siden af...så er der altså gang i festen.

I bestyrelsen gik vi igang med at planlægge. Luise foreslog, at vi fik lavet en groomingtaske med DSO-logo på til deltagerne, og Kamilla fik lokket sin mor, Joan Tholstrup, til at sy flotte groominghandsker til dem alle.

Kingsmoore og Royal Canin lovede at sponserede et bjerg af dejlig mad, Heide Pedersen malede en håndfuld af sine flotte kattebilleder og vores faste sponsor Active Cats kom med gode gaver til at kradse i.

Jeg besluttede i al hemmelighed, at der selvfølgelig skulle laves DSO kokarder, men de skulle gives til alle de øvrige kategori IV udstillere, for uden dem, kunne vi jo ikke lykkes, og Kingsmoore fandt lige 50 ekstra poser med mad, de kunne få med

som tak.

Til vores egne udstillere drømte jeg om en lidt mere permanent gave. Jeg havde en vision om at printe en lille figur med to katte, men Jan og jeg blev enige om, at det alligevel var lidt for vildt at købe en 3D printer, for at vi kunne printe dem. "Dem vil jeg da gerne lave", kom det så fuldstændig uventet fra Poul Kiærulf, som mange af jer måske kender som tidligere formand for Racekatten og Norsk Skovkattering samt underviser på Felis Danicas opdrætterseminar.

Tre måneder udviklede vi på figurerne og legede med forskellige plasttyper, før vi var tilfredse med resultatet. Syv timer tog hver eneste at printe. Vi fik 30 skinnende lyseblå figurer på en fin sokkel med teksten "DSO 25 år", og ikke en krone fik vi lov til at betale.

I starten af maj lavede vi specielle flyers for begge udstillinger og vores jubilæumsmiddag, som vi begyndte at dele rundt på udstillinger i Danmark, Sverige, Norge og Tyskland. Til min store glæde tog flere udenlandske udstillere vores flyers med for at dele dem ud på udstillinger i deres hjemlande. Flere delte den på Facebook og det så i det hele taget ud til, at opbakningen ingen ende ville tage.

I begyndelsen af august begyndte vi så at melde

Selv meldte vi alt, der var i stand til at komme gennem dyrlægekollen, til. Seks katte blev det til, og jeg udlovede en præmie til den, der havde flere katte med end jeg. Mette Hansen ringede med en liste over alt, hvad hun havde i huset. Så nu var vi i hvert fald sikre på, at DSOs egen del af udstillingen var i hus. Fire dage før sidste tilmeldingsfrist kunne vi så meddele "de øvrige", at vi selv havde vores egen del på plads. Mette behøvede heldigvis ikke at tage hele huset med. Hun kunne "nøjes" med 12. Det er nu ikke så ringe at have en veninde, der er om muligt endnu mere "skør kattedame" end én selv.

Samme øvelse med regneark til "de øvrige" og jeg var i kontakt med alt og alle flere gange. Jeg sov

katte på udstillingerne. Hvor det for nogle af de større racer er en smal sag at skaffe katte til et Breed BIS, så er 50 katte som nævnt en ret stor opgave for Siam/Orientaler udstillere i lille Danmark. Jeg oprettede derfor et regneark over samtlige katte, som enhver jeg havde hørt om eller, som nogen jeg kendte havde hørt om, muligvis - måske -eventuelt kunne tage med på udstillingen. ALLE blev spurgt, flere både to og tre gange, og rigtig mange blev plaget igen og igen indtil de endeligt kunne bekræfte, at nu var katten eller kattene meldt til.

Til min store glæde var der flere, der var villige til at sende katte, selv om de ikke selv kunne komme på dagen, og endnu flere meldte katte på med ordene: "Jeg har også en gammel sur pige, der kan komme med, hvis det virkelig kniber". Jeg var fast besluttet på at skåne så mange "sure gamle piger", som muligt, og lige så fast besluttet på, at vi skulle finde 50 katte.

med telefonen i hånden, så jeg døgnet rundt kunne have det ene øje på Facebook, hvor folk skrev til mig, når de meldte katte på. Her var der også flere, der skrev til mig, at: "Nu har jeg meldt 1 - 2 - 3 katte på, men jeg har et par gamle katte, jeg også kan tage med, hvis....", og også her var der flere, der ikke selv kunne komme og derfor sendte deres katte afsted med andre. Jenny var så opsat på, at vi skulle lykkes, at hun blev enig med sig selv om, at hun sagtens kunne stå for Viking Cats udstilling, supervisere en ny master clerk, udstille alle sine egne katte i TICA og så også lige prøve en FIFE udstilling for første gang med sine tre Japanese Bobtail.

Fredag aften, et helt døgn før sidste frist, nåede vi så magiske 56 Siam/Orientalere, 41 øvrige kategori IV katte, og Katteklubben havde kaldt en dommer mere ind. Nu manglede vi så bare lige 10 voksne katte til Viking Cats Slinky Congress. Igen tryllede Mette lige nogle katte på listen og vi kunne række

armene i vejret.

Der blev booket bord og buffet på Saxildhus i Kolding til festen lørdag aften, købt flag og balloner og så var vi så småt ved at være på plads med planlægningen.

Et par dage før dagen begyndte sponsorgaverne at vælte ind. Jeg begyndte pludselig at blive lidt betænkelig: Hvordan skulle jeg nogen sinde få mast alt det plus mand og katte ind i vores ellers så rummelige bil? Vi besluttede at køre i begge biler, men da jeg begyndte at pakke den store,

kunne jeg stadig ikke se, hvordan det skulle kunne lade sig gøre.

Min veninde Christa havde ladet sig overtale til at stille sine to Somalier op i FIFE og ville også prøve en TICA udstilling med den ene. Hun ville køre torsdag middag og overnatte hos sin mor, for at det ikke skulle være alt for hårdt. Vi fik så også lige presset et

mindre bjerg af sponsor mad ind i hendes bil.

Fredag dag kørte jeg så over med flere gaver, pynt og vores egne katte, der blev installeret på hotellet. Herefter kørte jeg ud til udstillingen, hvor jeg blev mødt af Christa med ordene: "Jeg kan da ikke lade dig stå med alt det her

alene". Det blev til et par hyggelige timer med sækkevogn efter sækkevogn med gaver. Vi fik sat burgardiner op i 10 af burene i den ring Viking Cat havde dedikeret til DSOs katte, og så begyndte fornemmelsen af noget vildt og fantastisk så småt at snige sig ind.

Lørdag blev vi mødt af en lang kø af udstillere med kasse på kasse fyldt med de dejligste katte. Stemningen var høj fra morgenstunden. Christa og jeg var taknemmelige for, at vi selv havde fået sat

alt op dagen i forvejen og var klar til at assistere med katte, vise vej og hjælpe til med burgardiner. Jeg nød at have både tid og overskud til at møde og snakke med nye medlemmer og nye udstillere i køen til dyrlægen i sikker forventning om, at jeg nok ikke fik så meget tid til at slappe af senere. En lille fødselsdagssang for Erik Nissen, der selvfølgelig fejrede sin 82 års fødselsdag på katteudstilling med ligesindede, blev der også tid til. Begge udstillingshaller blev pyntet med de medbragte balloner og flag.

Og så gik det ellers løs.

Som forventet blev det fuldstændig forvirret, fjollet, fornøjeligt og

Jan leger flyveleder

aldeles festligt. Jan i Viking Cat hallen med headset og liste over kattens navne og numre og mig i Katteklubbens hal med en tilsvarende liste og en telefon i hånden: "Sender du lige nr 258 ind til Marie Westerlund? - "Jo, sender du så ikke lige 224 ind til ring 4 og Anne Wagner ind med Snow Dancer til ring 3"?"

Susanne Qvick kunne ikke komme før søndag, men hun gik villigt med til at låne mig sin hankat Havanna, hvis jeg selv ville gå med ham. Selvfølgelig ville jeg da det. Havanna var ikke spor glad, da han ankom. Fremmede havde fisket ham ud af sin gode nattesøvn i nattens mulm og mørke og bortført ham langt fra sin madmor. Jeg var lige ved blive overmandet af dårlig samvittighed, men heldigvis faldt han til ro, og puttede sig ind til min

DSO's medlemmer siger tillykke til Erik

hals på flyveturene frem og tilbage mellem hallerne. Vi fik krammet rigtig meget den dag, for det lækre chokoladekys skulle ud over 6 dommere også til 3 finals i TICA hallen og til én dommer, nominering og på scenen til Bedst in Show i FIFE hallen.

Julia Keil Beck nægtede at tage kat med. "Jeg kommer med mit kamera, og så kan i sætte mig til hvad som helst." Det skulle vise sig at være en rigtig klog beslutning, for hun løb frem og tilbage dagen lang med katte og kamera, og kom sukker og væske på Jan og Mette, så de ikke besvimede.

Xandra Nikolajsen var tidligt færdig med sin Benji, og stod så bare ved min side med ordene. "Nu er jeg færdig. Hvad kan jeg hjælpe med?" - "Hold lige min telefon, hent lige FIFE kat nr 273, find lige noget, jeg kan drikke, hvor lagde jeg mine papirer? - og hvad var det nu, jeg var i gang med?"

**Julia og Xandra hjælper endnu engang ...
... her med Mette og Charly's mange katte**

Patrick Kristensen lod Line om deres egen kat og gik frem og tilbage mellem hallerne med Mettes katte, og på magisk vis lykkedes os at få samtlige katte frem og tilbage mellem dommerne i de to haller.

Hos Viking Cats havde jeg selv fået lov til at vælge, hvilken dommer der skulle dømme vores Slinkys. TICA dommer Jamie Christian, der velfortjent blev "TICA Judge of the Year 2017", bedømte samtlige Siamesere, Balinesere og Orientalere og valgte sine 10 bedste voksne katte. Stor var min glæde, da han valgte Pia Kirkegaards flotte Balineser pige til sin nr 1. Vi ser ikke så mange Balinesere på udstillingerne, og det er sjældent at de vinder over de andre søsterracer, og så oven i købet en hunkat.

8 Dansk Siameser og Orienter Ring – blad 3 december 2018 - 26. årgang

**Julia som fotograf ...
... OG katte "runner"**

Flot!

I anledningen af vores jubilæum valgte Jamie helt uofficielt sin allerbedste Slinky på udstillingen: Det blev Anne Lønstrups og Kamilla Tholstrups hvide Orienter killing. I en 7 min lang tale forklarede han, hvordan han gennemgår en kat, hvad han som TICA dommer lægger vægt på i sin vurdering og hvorfor netop denne flotte kat var hans nr 1. Han takkede for tilliden og æren af at være vores specielle jubilæums dommer og roste os for det høje niveau på de fremmødte katte.

Hvis du vil se Slinky final og Jamies gennemgang og begrundelse for sit valg af udstillingens bedste overall

Siam/Orienter, så har vi lagt videoer op på Youtube: <http://bit.ly/dso25-tica-top10> og <http://bit.ly/dso25-tica-best>.

**TICA Dommer Jamie Christian
præsenterer Guliver Dominori**

I den anden hal tog dommerne Stephe Bruin, Marie Westerlund og Lone Lund sig også kærligt af vores katte. Jeg vil især fremhæve Lone Lund der, udover at skulle undervise en dommerelev, tog sig rigtig god tid til alle vores katte. Ud over standarden lægger hun overordentlig meget vægt på at give hver enkelt kat tid til at falde helt til ro, så den får en god oplevelse og dermed også viser sig fra sin bedste side. Kattene nød at være på bordet, i

Lone får hjælp af Mettes killinger...

... og besøg af dommer Stephe Bruin

Nogle af medlemmerne når da at sidde ned i løbet af dagen

Xandra nyder vist Oberons selskab

De mange flotte grooming tasker og de 3D printede jubilæums figurer!

Lone går helt i stå ... når Phoenix skal putte

favnen og i håret hos Lone, der tog kattene i den rækkefølge, hun kunne "få lov til at få dem" i mellemrummende mellem de mange TICA bedømmelser i den tilstødende hal. Hygge, fest og latter overdøvede aldeles den smule kaos, der måtte være.

På scenen satte de Orientalske Korthår sig hårdt på samtlige BIS titler. Ældste kat på scenen såvel som i hallen var Pernille Pedersens otte år gamle hunkat og yngste, ligeledes begge steder, var Maria Madsens hunkilling, der netop havde rundet de fire måneder. I kan se resultaterne fra begge haller andetsteds i bladet.

Jeg skal ærligt indrømme, at det var ikke meget sceneshow, jeg selv fik set, men på et tidspunkt besluttede Jan og jeg, at vi lige ville sidde ned i 10 minutter og kigge med. Flere gange blev der kaldt over højtaleren efter kat nr. 275. Træt i hovedet kiggede jeg på Jan: "Det virker så bekendt. Er det ikke en af kattene på vores liste? Tjek lige, så vi kan fortælle ejeren, at katten skal på scenen".

Jan kiggede på sin liste og lo: "Det er Miyagi. Din kat er nomineret til bedste klubkat". Miyagi, som jeg måtte beholde, bare fordi jeg ikke kunne skille mig af med ham. Miyagi, som kun var med som "fyld". Forbavset løb jeg efter mit guld, idet jeg tænkte: "Nå, ja. Jeg sagde jo, at vi ville vise alt frem i dag. Dem der vinder på scenen og alle dem, der vinder i hjertet." Jan griner stadig, når han ser billederne af mig, der stirrer forelsket ned i hans røde ansigt, og derefter ser vildt fjoget ud, da jeg modtager præmien.

Overalt i begge haller kom flere med ros over vores store indsats. Mange Abysiner/Somali udstillere har selv prøvet, hvor meget arbejde, der er med at stable et Breed BIS på benene, og de var derfor ret imponerede. Selv var og er jeg vildt imponeret og rørt over den fantastisk store opbakning, vi har fået fra alle kanter.

Da vi trætte og mætte af dagens mange oplevelser kom tilbage til hotellet, var vi ikke sikre på, at vi kunne rumme mere, men det var alligevel rigtig godt at lande i stolen, nyde den gode mad, det gode selskab, endnu mere kattesnak og endnu mere hygge og latter. Det blev en rigtig festlig afslutning på en lang og festlig dag.

Søndag skulle Jan og jeg slappe af og havde derfor kun meldt Alleria til i begge haller. De 5 andre var bare med som fremvisning. Så var det lige, at Jenny opdagede, at der kun var 17 hankatte til en Male Congress. På en FIFE udstilling skal kattene stå i kataloget, så absede katte tæller også med. På en TICA udstilling skal dommeren røre alle katte, så her kunne en meget frisk Jenny melde katte til så sent som søndag morgen, hvis det skulle være. Og være, det skulle det selvfølgelig, så vi løb lidt rundt og fandt en venlig Maine Coon ejer i FIFE hallen, Pia Holmberg meldte sin Siameser Qonrad til og Jan og jeg meldte vores Orienter Oberon til, så tallet kom op på de krævede 20 hanner.

Qonrad, der ellers ikke er så vild med udstillinger, udviklede en dejlig selvtilid i løbet af dagen. Han gik fra en lille bunke uden ben i den første dommerring til at rejse sig flot op og interessere sig for de andre katte. Mange tror, at det er ekstra hårdt for kattene med de mange dommerringe, men tværtimod, så finder kattene ofte en sikkerhed og ro i rutinen, der viser sig at være langt mindre forvirrende for kattene.

Oberon blev til vores store overraskelse bedste hunkat på tværs af alle racer, så måske han skal prøve igen en anden gang.

Alt i alt synes jeg, at vi har fået DSO på landkortet på flotteste vis. Ud over den megen hjælp vi har fået udefra, kan vi være stolte af os selv. Vi fik skabt et stort flot show, der beviser, at man kan godt drømme stort, når man er flere sammen om at gøre drømmen til virkelighed.

I skal allesammen have tak fordi i var med til at gøre DSOs 25 års jubilæum til en festlig og særlig dag. Jeg er frisk på nye spændende idéer for DSO i det nye år. Sidst og allermest vil jeg sige tak til Jan, fordi du ikke løb skrigende bort, men smilende rullede ærmerne op, så de vilde visioner kunne blive til virkelighed.

I ønskes alle sammen en glædelig jul og et fantastisk nyt år!

☺ Charly